

پیام هسته‌ی امیر پرویز پویان به کنفرانس هفدهم سازمان فدائیان (اقلیت)

با گرم‌ترین درودها به شما رفقای شرکت‌کننده در کنفرانس

رفقا!

کنفرانس هفدهم سازمان در حالی برگزار می‌شود که همه می‌دانیم، جمهوری اسلامی در انواع بحران‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، ایدئولوژیک، منطقه‌ای و جهانی گرفتار است. این در حالی است که رژیم نه فقط هیچ برنامه‌ای برای حل این بحران‌ها ندارد بلکه حتی اگر بخواهد نیز نمی‌تواند راهی برای حل آن‌ها بیابد و مشکلات ناشی از این بحران‌ها را چاره کند.

فشارهای اقتصادی و معیشتی و تحمیل فقر و بیکاری و زندگی نامناسب و چند برابر زیرخط فقر بر کارگران و زحمت‌کشان، خواست کار و بهبود شرایط زندگی و یک آینده روشن و آباد را به خواست مبرم کارگران و زحمتکشان تبدیل کرده است. از سوی دیگر رژیم ارتجاعی و سرکوب‌گر جمهوری اسلامی که ماهیتاً با آزادی‌های سیاسی مخالف است، چهل سال است که کارگران و عموم زحمتکشان را از حقوق اولیه و دموکراتیکشان محروم ساخته است. تحت چنین شرایطی مبارزات کارگران و زحمتکشان برای بهبود شرایط زندگی، دستیابی به آزادی‌های سیاسی و تغییر وضع موجود پیوسته رشد و ارتقاء یافته است. جنبش‌های اجتماعی نیز در مسیر رشد خود گام نهاده‌اند. جنبش دانشجویی، جنبش زنان و جنبش اعتراضی معلمان و دانش‌نشینان و روشنفکران انقلابی در راه حمایت از جنبش طبقه کارگر و پیوند و همراهی با آن گام‌های اولیه را برداشته‌اند.

رفقا!

تجمعات اعتراضی و اعتصابات کارگری در کارگاه‌ها و کارخانجات صنعتی و تولیدی حول خواست‌ها و شعارهای گوناگون و انقلابی و اتحاد محور با همراهی موج دادخواهی کارگران بیکار شده از کار گسترش یافته است. صفوف کارگران، معلمان، جوانان، دانشجویان، زنان و انسان‌های آزادی‌خواه و برابری طلب که به مبارزه حول شعار کار نان آزادی و حکومت شورایی روی می‌آورند پیوسته فشرده‌تر می‌شود. این شعار که از درون مبارزات کارگران هفت‌تپه جوانه زد، بر پرچم طبقه کارگر نقش بست و در حال توده‌ای شدن است، قاعدتاً بایستی قطب نمای برنامه‌ریزی‌ها و اتخاذ تاکتیک‌های کنفرانس هفده سازمان باشد.

خوشبختانه رژیم جمهوری اسلامی سال‌هاست به پایان عمر خود نزدیک شده است. جمهوری اسلامی بار تمام بحران‌ها و معضلات و فشارهای ناشی از آن را بر دوش کارگران و توده‌های رنج‌دیده انداخته است. رژیم سرمایه‌داری حاکم که قادر به حل بحران‌ها و پاسخ‌گویی به خواست‌های کارگران و زحمتکشان نیست، همراه با تشدید فشارهای اقتصادی و معیشتی، سرکوب و بگیربند و زندان و شکنجه را نیز بیش‌ازپیش تشدید خواهد نمود. اما سرکوب بیشتر نیز رژیم را نجات نخواهد داد. برعکس با توجه به روند روبه گسترش اعتصابات کارگری و جنبش‌های اعتراضی و رادیکالیزه‌تر شدن مبارزات، پایان قطعی کار رژیم جمهوری اسلامی هر لحظه و هر روز میسرتر می‌شود. دیر نیست روزی که کارگران و زحمتکشان و عموم مردم زحمتکش و آزادی‌خواه، یکپارچه بپا خیزند و تمام نظم موجود را به زیر کشند و حکومت شورایی خود را مستقر سازند. ما هواداران و فعالان و نیروهای سازمان فدائیان (اقلیت) در تمام

مراحل نبرد، در اعتصاب عمومی سیاسی سراسری، در قیام مسلحانه و براندازی رژیم جمهوری اسلامی و استقرار دولت شورایی، همدوش کارگران و زحمتکشانش خواهیم بود.

رفقای گرامی!

در خاتمه ما امیدواریم که بحث‌ها و تصمیمات کنفرانس بتواند در راستای پیوند بیش‌ازپیش با طبقه کارگر و تعمیق و تحکیم هرچه بیشتر آن مؤثر باشد. ما همچنین امیدوار هستیم که بحث‌ها و تصمیمات کنفرانس، در هموارتر ساختن راهی که طبقه کارگر بتواند پویاتر و آگاه‌مند تر از گذشته، خواست‌ها و اهداف مستقل خود را پیگیری کند به سهم خود مؤثر باشد.

پیروز و مانا باشید.

هستهٔ امیر پرویز پویان

مرداد ۱۳۹۸